

(1999/C 118/200)

SCHRIFTELIJKE VRAAG P-2892/98**van Susan Waddington (PSE) aan de Commissie***(15 september 1998)*

Betreft: Behandeling van houders van Britse paspoorten door de Franse grenspolitie

Op dinsdag 14 juli 1998 om 18.30 uur ontscheepten zich in Calais een Britse vrouw, haar echtgenoot en haar vier kleine kinderen, allen houders van een Brits paspoort op weg naar een vakantiebestemming in Frankrijk, en toonden hun paspoort aan de Franse instanties.

Omdat zij moslim is, draagt de vrouw overeenkomstig haar godsdienst een alles bedekkende sluier en kan zij haar gezicht niet aan mannen tonen die geen bloedverwant van haar zijn. Om haar te identificeren vroeg de dienstdoend ambtenaar, een mannelijke politieagent, haar haar sluier op te slaan. De vrouw weigerde dit beleefd en vroeg, terwijl zij haar redenen probeerde toe te lichten (zij spreekt geen Frans), om een vrouwelijke ambtenaar aan wie zij haar gezicht kon tonen.

Na herhaalde verzoeken weigerden de Franse autoriteiten een vrouwelijke politieagent in te schakelen, in het Engels te communiceren, documentatie in het Engels te verstrekken en er werd 30 minuten lang niet voor vertolking gezorgd. Uiteindelijk werd de vrouw de toegang tot Frankrijk ontzegd en zij werd door de Franse instanties terug gestuurd naar het VK. Bij terugkeer werd haar identiteit door een vrouwelijke Britse douaneambtenaar bevestigd.

Dit onaanvaardbare voorval heeft het gezin groot leed berokkend en hen is, als burgers van de Unie het recht op vrij verkeer ontzegd. Helaas zijn EU-burgers die tot een etnische minderheid behoren tijdens reizen regelmatig bij dit soort incidenten betrokken.

Is de Commissie van mening dat de manier waarop de vrouw en haar gezin werden behandeld onaanvaardbaar is en een schending betekent van haar fundamentele mensenrechten? Welke maatregelen neemt de Commissie om dergelijke voorvallen te voorkomen en hoe overweegt zij in de toekomst met het oog hierop gebruik te maken van het nieuwe artikel 13 in het Verdrag van Amsterdam?

Antwoord van de heer Monti namens de Commissie*(28 oktober 1998)*

Met betrekking tot het vrije verkeer van personen bepaalt het Gemeenschapsrecht dat de lidstaten verplicht zijn burgers van de Unie op vertoon van een geldige identiteitskaart of een geldig paspoort tot hun grondgebied toe te laten ⁽¹⁾.

Op grond van de huidige stand van het Gemeenschapsrecht hebben de lidstaten het recht de geldigheid van een identiteitskaart of een paspoort te controleren zodra een burger een grens overschrijdt. Door middel van deze geldigheidscontrole wordt onder meer nagegaan of de persoon aan wie de identiteitskaart of het paspoort is uitgereikt en waarin zijn of haar identiteit is vastgelegd, dezelfde is als de persoon die op vertoon van het betrokken document de grens wenst te overschrijden.

De Commissie is van oordeel dat bij de controle van het rechtstreekse verband tussen het document en de houder ervan ten volle rekening dient te worden gehouden met de fundamentele rechten en de menselijke waardigheid.

Ten slotte wijst de Commissie er met nadruk op dat in de lidstaten voldoende waarborgen bestaan voor de eerbiediging van de rechten van de mensen en de fundamentele vrijheden. Zo kan in alle lidstaten een beroep worden gedaan op interne rechtsmiddelen, terwijl anderzijds — op extern niveau — gebruik kan worden gemaakt van de mechanismen die bij het Verdrag van de Raad van Europa tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden in het leven zijn geroepen.

⁽¹⁾ Zie inzonderheid artikel 3 van Richtlijn 68/360 van de Raad van 15.10.1968, PB L 257 van 19.10.1968, en artikel 3 van Richtlijn 73/148 van de Raad van 21.5.1973, PB L 172 van 28.6.1973.